

“T’imagines una classe de poesia al mig del Delta mentre es pon el sol?”

ENTREVISTA A

David Martí autor de *Les Bruixes d’Arnes* i impulsor de l’ESEC Escola d’Escriptura de Catalunya a l’Ebre

Arnes Oriol Gracià

En el llibre *El meu ofici*, l'escriptor Josep Maria Espinàs explica que a la llista de professionals del 'lhem', on figuren centenars d'especialistes, la d'escriptor no existia: "Fa anys, després de remenar papers una bona estona, una amable funcionària, desolada, em va dir que no constava 'escriptor' [...] però que si no hi tenia cap inconvenient, em podria classificar com a tècnic de primera classe". Ara, aquesta disfunció potser ja l'han corregida, però encara hi ha la tendència a considerar les professions creatives —també en podríem dir artístiques— com a oficis no reglamentats. Ara bé, com que l'art acostuma a prendre formes rebels, qui té passió per l'escriptura, la pintura, la música o qualsevol altra disciplina, és molt probable que l'acabe exercint, reglamentada o no. L'escriptor David Martí —barceloní amb arrels a Arnes— n'és conscient. I com que fa temps que l'autor de *Les bruixes d'Arnes* tenia entre cella i cella la idea de crear una escola d'escriptura, no ha parat d'insistir-hi, fins a aconseguir-ho. I a més ho ha fet des

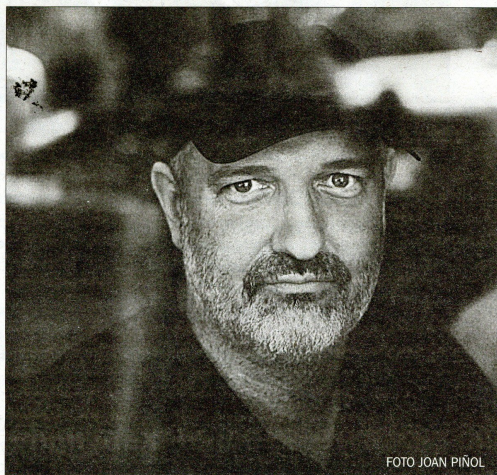

FOTO JOAN PIÑOL

de les Terres de l'Ebre, amb seu a l'espai Emprèn-Coworking del Campus de la Universitat Rovira i Virgili a Tortosa.

Pregunta: El llenguatge audiovisual, cada cop més, eclipsa la paraula escrita. I en este context, vostè obre una escola per a ensenyar a escriure. Com a mínim, li podem dir que

és valent.

Resposta: Entenc l'escriptura en el sentit més ampli del concepte. Escriure és narrar, ordenar idees, articular discursos. I això serveix tant per a la literatura escrita, com per al teatre, el cinema i la il·lustració. La por de la pàgina en blanc és transversal a totes aquestes disciplines. Ara bé,

per construir una bona història audiovisual, és bo controlar també la paraula escrita. És més, les grans empreses tecnològiques com Google, Facebook i Macintosh busquen cada vegada més perfils de lletres, perquè acostumen a ser més creatius i potencien la innovació en els processos de producció.

P: El projecte s'anomena ESEC Escola d'Escriptura de Catalunya i té seu a Tortosa. Una oferta, fins ara, inexistent al territori.

R: Partim de la idea que a Europa, a diferència dels Estats Units, hi ha poca tradició d'escoles d'escriptura. A la universitat pots estudiar literatura, filologia, o lingüística, però és difícil trobar espais on t'ensenyen pròpiament a escriure. La situació s'ha anat corregint els darrers anys, i a casa nostra han sorgit projectes d'èxit, com l'Escola d'Escriptura de l'Ateneu Barcelonès. Però jo he volgut crear un projecte descentralitzat i molt vinculat al territori. Això no vol dir que la nostra pretensió sigui localista. Proposem cursos presencials, però també interactius, en català i castellà, que es podran seguir des de qualsevol punt on hi haja conne-

xió a internet.

P: I la 'variable territorial' com es notará?

R: El projecte té tres pilars: la literatura, la cultura i el territori. En això vull dir que escriure és alguna cosa més que ajuntar un subjecte amb un predicat. Tot just hem començat el primer curs, però la meua idea és proposar rutes literàries, retirs culturals. T'imagines una classe de poesia al mig del Delta mentre es pon el sol? A mitjà termini, fins i tot, m'agradaria impulsar algun projecte editorial. A més, vull que la gent de l'Ebre tinga al seu abast un claustre de professors sòlid, amb noms com Josep Lluís Martín Berbois, gran especialista de Sherlock Holmes, l'escriptor Sebastià Bennasar o Maria Àngels Cabré, especialitzada en literatura de dones.

P: Comenta que el primer curs ja l'han omplert. Quin perfil d'alumnes s'hi ha apuntat?

R: Hi tinc un professor de literatura, un economista, un matemàtic, un informàtic, una mestressa de casa... els grups seran heterogenis i reduïts, de no més de deu persones, per poder personalitzar l'atenció als alumnes. N'hi ha que tenen ganes d'escriure, d'altres simplement volen millorar les seues aptituds expressives o aplicar tècniques narratives en el camp de la informàtica. Ensenyar a escriure és ensenyar a comunicar. ■